

Visitationstal i Västerlövsta pastorat i samband med mässan i Huddunge kyrka den 3/10 2021

Kära församlingsbor, förtroendevalda, ideella medarbetare och anställda i Västerlövsta pastorat. Nu har vi kommit fram till stunden då det är dags att sammanfatta dagarna här hos er. På uppdrag av biskop Karin Johannesson har jag under den gångna veckan visiterat Västerlövsta, Enåkers och Huddunge församlingar.

Temat för visitationen har varit "Barn och unga – vårt nu och vår framtid" och vi har i våra olika samlingar i pastoratet samtalat om det som står formulerat i er församlingsinstruktion om barnens plats i församlingarnas vardag och liv formulerat i era tre focusområden. I våra möten har vi samtalat om hur ett barn och ungaperspektiv kan få genomsyra era arbetssätt.

Möten och samlingar har präglats av att Corona restriktionerna släppt sitt grepp om oss och att vi får mötas lite mer som vanligt igen. Vi har upplevt ett återseendets glädje. Den blev särskild tydlig i samband med sopplunchen i det nyrenoverade församlingshemmet i Heby. Det var inte bara en god ärtsoppa utan också en god värme och gemenskap spred sig i rummet.

Jag får tillsammans med notarie Emma Tribell tacka för fint mottagande överallt där vi varit i pastoratet.

Det är fyra år sedan ni visiterades senast då biskop Ragnar Persenius var visitator och om fyra år är det dags igen för biskopen att komma. Visitationen har förberetts från stiftskansliet av Emma Tribell och andra medarbetare på Uppsala stift som gjort en förvaltningstillsyn och notarien kommer sammanfatta intrycken i ett protokoll. Att visitera är en gammal tradition i vår kyrka och ett

tecken på att vi tillhör ett större sammanhang. Västerlövsta pastorat är en del av Svenskakyrkan i kontrakt, stift och ytterst i den världsvida kyrkan. Vad betyder det att vara församling och kyrka idag, i den här tiden och världen vi lever och verkar i men också i den kontext ni är i?

Jag vill dela med mig lite från de dagar jag varit här hos er och ge min bild av vad jag sett och hört.

Kyrkorna i Västerlövsta pastorat är byggda av sten och tegel men livet i församlingarna byggs av levande stenar. Det är en biblisk tanke att kyrkan består av och byggs av levande stenar som är vi människor, av alla er som bor här och utgör församlingen. Hörnstenen som är Kristus själv ligger fast, den kan vi inte flytta på eller ändra men mycket annat kan och bör förändras och förnyas. Så blir kyrkan relevant i varje tid och så kan era kyrkorum och församlingsgårdar bli mötesplatser och missionsstationer idag och kommande dagar.

Vi har fört samtal om hur viktig samverkan med de närliggande skolorna är i Heby och Huddunge och möjligheten att utifrån Läroplanen fortsätta att hitta nya samarbetsformer. Att använda kyrkorna i era församlingar som pedagogiska rum är ett spännande område som skulle kunna komplettera åldersanpassade temavandringar kring jul och påsk.

Vi har ett uppdrag att förvalta kulturarvet som våra kyrkor med dess inventarier är men också att göra det tillgängligt för nya generationer. Era kyrkor med tillhörande kyrkogårdar är i gott skick och det gäller även era församlingsgårdar. I den lokalförslagsplan som ni håller på att färdigställa blir det tydligt att ni måste prioritera i ert fastighetsbestånd. Enligt

förvaltningstillsynen har pastoratet 46 byggnadsverk varav 33 byggnader.

Kyrkorna är en påminnelse på Guds närvaro i ert landskap, vardag och verklighet. En närvaro som blir synlig för oss då vi samlas till gudstjänst. Nu när möjligheten ges på nytt att få samlas till allmänna sammankomster utan restriktioner finns ju möjligheten att tänka lite nytt. Vi har under visitationen samtalat om att gudstjänst med mat i någon form skulle kunna vara ett sätt att samla barnfamiljer.

På så sätt kan nya stigar trampas upp och nya gemenskaper byggas. Kyrksöndagen en gång i månaden i Huddunge är ett exempel på något dom ni kan bygga vidare på. Kanske sopplunchen i Heby kunna bli en gemenskap mellan generationer de söndagar då ni firar gudstjänst eller mässa med små och stora. Det återkommande kyrkkaffet med gott bröd i Enåkers kyrka är ett annat exempel. En gemenskap som kan föda engagemang i församlingen för nya generationer av föräldrar, unga och barn.

Ni ligger nu i planeringen för att starta igång verksamheter på nytt efter den långa Coronaperioden. Försök hitta kopplingen mellan era grupper i Öppna förskolan, naturklubben, miniorerna, Sångfåglarna och konfirmand och ungdomsverksamheten till söndagens gudstjänst.

Det är i gudstjänsten och bönen vi får hämta inspiration och kraft, hopp och framtidstro. Här få vi ta emot av nåd och kärlek för att ge vidare, här får vi hämta kraft inför det som är våra utmaningar.

Barn och unga – vårt nu och vår framtid har varit temat för visitationen. Att bli sedd och älskad för den man är en djup längtan som inte bara barnet bär på. Men jag tror det finns en djup längtan efter att få se. Att få se mer av Jesus, höra mer om Gud och att våra liv är insatta i stort sammanhang. I era församlingars olika gemenskaper kring barnen får ni hjälpas åt att se, tolka och förstå vad det betyder att som döpt och vara en Jesu lärjunge i den här och världen. På så sätt kan verksamheten ute i församlingarna bli växtplatser där alla döpta får leva och växa i sina dop och allt mer likna Jesus i tanke, ord och handling.

Vi lever i spänningen mellan tradition och förnyelse i våra församlingar. Barnen är bärare av traditionen, sedvänjor och bruk som ger oss stadga i livet. I församlingens barngrupper förbereds firanden av årets olika högtider, pysselåret och sångerna vi övar i barnkörer följer kyrkoårets rytm. Traditionen hjälper oss i en tid av förändring.

Gud har valt era församlingar som sina missionsstationer i den rörelse som kallas Missio Dei, Guds mission. Jesus säger: "Som Fadern har sänt mig så sänder jag er". Vad vill ni förmedla och skicka med till kommande generationer? Vad är omistligt inför framtiden? Förhoppningsvis kommer våra kyrkor och kyrkomiljöer i framtiden stå som viktiga kulturbärare men förutsättningen är att de är levande gudstjänstrum. Att de får vara rum för många och även i framtiden vara platser för personliga för livsavgörande händelser och ögonblick i livet som Gud välsignar. På så sätt vävs vår livshistoria in i våra förfäders.

Jag vill önska er lycka till och all välsignelse inför er framtid och morgondag. Ni har duktiga medarbetare, engagerade förtroendevalda, ändamålsenliga lokaler, ordnad ekonomi – goda förutsättningar kort sagt. Nu väntar ni på att en ordinarie herde ska leda er i framtidens möjligheter och utmaningar. Jag önskar er den helige Andens frimodighet och glädje i er uppgift att vara kyrka och församling här i Västerlövsta pastorat nu och framtiden.

Så vill jag som brukligt lämna ordet fritt för kommentarer eller frågor.

Margareta Schang ställer en fråga om kontraktets funktion och kontraktsprostens uppdrag. Fredrik Fagerberg berättar att församlingarna är organiserade i kontrakt och att han som kontraktsprost kommer på biskopens uppdrag, för tillsyn och uppmuntran. Sedan finns en fortsättning där pastoratet och församlingarna ska få arbeta med ett fokusområde där stiftet bidrar med sin kompetens.

Margareta Isberg Nilsson berättar om olika samlingar i kontraktet där bl.a. kyrkvårdar samlas och kontraktsprosten är med som biskopens förlängda arm.

Lasse Svedberg berättar om rekryteringen av den nya kyrkoherden som pågår.

Karin Berg berättar om en artikel i Kyrkans Tidning angående verksamhet i de olika stiftet.

Så får vi överlämna oss själva i Guds händer i förtröstan och tro på Bibelns löften som talar om framtid och hopp. Idag på Mikaelidagen får ta emot ett sådant löfte från 1 Mos.

Gud säger till Jakob och till oss som är på vandring: ”Jag ska vara med dig och skydda dig vart du än går. Jag kommer inte att överge dig, jag ska fullgöra det dom jag lovat.”

Ära vare Fadern och Sonen och den helige Anden, såsom det var av begynnelsen, nu är och ska vara från evighet till evighet. Amen

Fredrik Fagerberg, kontraktsprost i Upplands Västra kontrakt